

ಹೋತ್ತಲ್ಲಿ ಮಾಲೀಕರ ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದೆ. ಮನೆಯ ನಿಜವಾದ ಒಡೆತನವು ಮಾಲೀಕರ ಧರ್ಮಪತ್ರಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬ ಸತ್ಯವು, ಆಕೆಯ ಗುಟ್ಟರುಗಳಿಂದಲೂ ಮಾತಾದುವಾಗ ಹೋಡೆಯವರೆ ತಿವಿಯವರೆ ತಿರುವುತ್ತಿದ್ದ ಹೋನ್ನಿಬಳಿಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಮನದಪ್ಪಾಯಿತು. ಸ್ವಾಲು ತಪ್ಪಿಸುವ ಬಾಲಕನನ್ನು ಹೇಡೊಮಾಸ್ತರರ ಮುಂದೆ ತಂದು ವಿಚಾರಕೆಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತೆ, ಮಾಚಿಯು ನನ್ನನ್ನು ದರದರ ಏಂದು ಎದುರು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ‘ಫನಮಾತ್ರ ಇವರು ನಮ್ಮ ಮುದುಗನಿಗೆ ಲಭ್ಯರು. ಅದ್ವಾನ್ಯ ಇಸ್ಮೈಲಿಂದು ಇನ್ನೂ ಚೀಗದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವರೆ. ವಿನ್ಯಾಸಾಚಾರಾ?’ ಎಂದು ಸಾಂತಾಲ ಹಾಕಿದನು. ಅವನಿಗೆ ಪರಿಸ್ಥಿಯರ ಗುಂಡಿಗೆ ನಡುಗಿಸುವರೆ ರೋಪು ಹಾಕಬಳ್ಳಿ ತೀಳ್ಳ ಗಂಟಿಲ್ತು; ಕುಡಿದು ಕ್ಷೇತ್ರೆಲುಬು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಮುವಿದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಗುಡ್ಡೆಗಳನ್ನು ಗರಗರ ತಿರುಗಿಸುತ್ತ ಎದುರಾಳಿ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಳಕು ಹುಟ್ಟಿಸಬಲ್ಲ ರೌದ್ರಕಲೆಯಿತು. ಸಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಿಂಗಳನ್ನು ಬಿರುಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಯಾಡುವ ಬ್ರಾಗಳಿಗೆ ಕುಟೀಸಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದನು. ಯಾಕಾದರೂ ಇವನನ್ನು ಕರೆದುತ್ತಿದ್ದನೂ? ಕೊಮುಗಲಭಿಗೆ ಹೆಸರಾದ ಉಂಡಿದು. ಪ್ರಕರಣ ವಿಪರಿತಕ್ಕ ಹೋಗಿ ನಾನು ಜ್ಯೇಲುಪಾಲಾದರೆ ನನ್ನನ್ನು ವರಿಸಲು ತುದಿಗಾಲಲ್ಲಿ ನಿತಿರುವ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರ ಗತಿಯೇನು ಎಂದು ಚಿಂತಾಕೂಲಿತನಾದೆ. ಇಂತಹ ಎಷ್ಟೂ ಮಧ್ಯವರ್ತಿ ಪ್ರಂಡರನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದ ಮನೆಯೊಡಡಿ, ಅವನ ಬಣ್ಣದವೇವದ ಕುಶಿತಕ್ಕ ಚೂರು ಸೊಬ್ಬು ಹಾಕಲ್ಲಿ. ಪಿರೆವರು ನಿಂತು ನಿಲ್ವಪ್ರ ನೋಡುತ್ತಿರಲು, ಅಸೀಮ ನಿಲಾಕ್ಷದ ದಾಯಿಲ್ಲಿ, ‘ಯಾರಾಪ್ತ ನೀನು ಹೆಂಗಸರ ಮುಂದೆ ರೋಪು ಹಾಕೇನು? ಮನೆ ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾರಿಗೂ ಕೊಡಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಅದ್ವಾನ್ಯ ತಗಂಡು ವಾಪಾಸು ಹೋಗು. ಜಾಸ್ತಿ ಮಾತಾಡಿದರೆ ಅದೂ ಸಿಗಲ್ಲ’ ಎಂದು ಒಣಕ್ಕಿಡಿಯನ್ನು ಮುರಿದಂತೆ ನುಡಿದರು. ಆಗ ಮಾಚಿಯು ಏರಡನೇ ಸುತ್ತಿನ ತಂತ್ರ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು.

ಅಧಾರ್ತ, ಪ್ರಾಂಟಾಚೆಂಬಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿದ್ದ ಕ್ಷಾಟರ್ ಬಾಟಲಿಯನ್ನು ಸರಕ್ಕನೇ ತೆಗೆದು, ಸರಕಾರಿ ಅಸ್ತ್ರಕ್ಕೆಯ ಜೈವಧಿಯನ್ನು ಸೇವಿಸುವರೆ ಗಟ್ಟಿಗೆ ಕುಡಿದು, ಮುಖ ಹುಳ್ಳಗೆ ಮಾಡಿ ಬಾಯಿ ಬರೆಹಿಕೊಂಡು, ಬಾಟಲಿಯನ್ನು ಮನೆಯ ಮುಂದಿದ್ದ ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆಸೇದನು. ಅದು ಘಾರ್ತಾರ್ ಎಂದು ಸರಬ್ಬವಾಗಿ ನುಚ್ಚುನೂರಾಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಒಡತಿಯ ವಿಕ್ಕು ವಿವರಕೆ ಕರೆಂಟುಹೋದ ವ್ಯೇಕಿನಂತೆ ನಿಂತುಹೋಯಿತು. ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರಪಟದ ಕೆಳಗಿನ ಮೋಳಿಯಲ್ಲಿ ನೇಲುತ್ತಿದ್ದ ಬೀಗದೆಸಳು, ಅಗಲಿದ ಕರು ತಾಯಿಮಡಿಲನ್ನು ಸೇರುವರೆ ನನ್ನ ಅಂಗ್ಯತಲಕ್ಕ ಬಂದು ಸೇರಿತು. ಬಂದು ಚಕ್ಕಬಂಧಿಸಿದೆ ಬಾಟಲಿಗೆ ಇಷ್ಟುಂದು ಶಕ್ತಿಯಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ಉಂಟಿಸಿರಲ್ಲಿ. ‘ಮುಂದೆ ಏನಾದರೂ ತಂತೆ ತಕರಾರ ಬಂದಲ್ಲಿ ನಾಗನೆ ಬಂದು ತಿಳಿಸಬೇಕು’ ಎಂದು ತಾಕೆತು ಮಾಡಿದ ಮಾಚಿ, ಬಿಡಿಗಳಿಂದ ಹೋರಣೆ ಹೋದನು. ಬರುವಾಗ ಬಿಳುವರೆ ಹೋಯಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದವನು, ಕಬ್ಜ್ಜೆತ್ತೆಲಿ ಬಿಳ್ಳಿ ಬಿಳಕ ಶಿಕ್ಷಿನ ಸಿಪಾಯಿಯಂತೆ ನೆಟ್ಟಿಗೆ ಕ್ಯೆಬಿಸಿಕೊಂಡು ಚಲಿಸುವುದು ಅಷ್ಟರಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿತು.

ದುರ್ಭವಾಗಿದ್ದ ಬೀಗದ ಕ್ಯೆಯನ್ನು ಪಡೆದವನಾಗಿ ಲಗುಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಗೃಹಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದೆ. ರೌಡಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮನೆ ಕಬ್ಜ್ಜೆಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಕೀರ್ತಿ ಕಾಲೀಜಿನಲ್ಲಿ ಶರವೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿತು. ಪರಿಣಾಮ - ಆಟ್ರ್ ಕ್ಷಾಟಿನಲ್ಲಿ ಬಿಡಾರು ವರ್ಷದಿಂದಲೂ ಫೇಲಾಗುತ್ತ ತರಲೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ತುಂಟ ವಿದ್ಯಾಧಿಗಳು ವಿಧೇಯ ಶಿವ್ಯರಾಗಿ ಬದಲಾದರು. ಬಂದೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಲಗ್ನವಾಗಿ ಮನಮೆಚ್ಚಿದ ಮಾಡಿದ್ದ ಜತೆ ಹೋಸಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸುವಿಂಬಂಸಾರ